

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du, dievel! skal den glæde ey

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du, dievel! skal den glæde ey", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid100926/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 69.

Du, dievæl skal den glæde ey

Af JESU lemmer høre,
At du dem til din falske vey
Fra JESU skulde føre,
GUD var dig ikke nok,
Du med din sorte flok,
Din løgn og egenhed
Dig fra vor HERRE steed,
Vi ville hos ham blive.

2. Du, o du mord-forgiftig sand!

Som mange engle-skærer
Har koblet ind i dine baand
Og sorte affalds-snarer,
Du drogst dem listig ind
I dit forventede sind
Fra deres første-magt,
Til skaændsel og foragt
Fra lysel nu forstådte.

3. Hvad har du, hvad har de med dig
For eders mange fanden,

132 Du est med dem saa yndelig
Med mørkheds lenker bunden,
Du har din glæde, naar
Du seer det ilde gaaer,
Guds ville, evig god,
Du altid staer imod,
I synden er din hvile.

4. Os arme mennisker du har
Med syndens lenker bundet,

Nr. 69. *J-t. 2,3: ind i dine baand] ind ud i din baand JL. 2,9: nuj du J-t.*
sjækkert trykkel; den rette forståelse han krævet skelelsen af et komma efter 1. 8.
3,7ville] olle JL. 3,7 4,1: meninskier JL. 3,7.

Nr. 69. Oversættelse: Du tensel valst die frende nicht, forfater? Schr. s. 247. — 1,2:
1. Kor. 12,27; Ei. 5,30. — 1,5-8 og 2,2-9 indeholder harun om et fald i englever-
denes for menneskets syndefald. — 1,7: *egenhed!* egensindighed cf. selvklagakab.
— 2,4: *affalds-snarer]* frældssnarer. — 3,4: Jed. 1,8. — 3,7: *ville]* vilje.

Og alt det gode, i os var,
Er derved plat forsvundet.
Al jammer, vee og skam,
Det er din egen kram,
Af sæden, du har strøid,
Er verdens synd og død,
Du est af ondskabs kilde.

5. Den jammer blev os meer end stor,
Den synd, som du har stiftet,
At alle folk paa denne jord
Er dermed plat forgiftet,
Det arme hierste, som
Var HERRENS helligdom,
Der slaaer du op din telt,
Der ligger du til fældt
Mod GUD og alt hans rige.

6. Skønt du nu havde os i aag,
Hvoraf al verden trykkes,
Da skal dit snilde anslag dog
Dig aldrig mere lykkes,
Dit raad, der var saa stort,
Har GUD til intet gjort,
Er du end smild og klog,
Her har vi skriftens bog,
Den gjør os dig for kloge.

7. Du bruger haade magt og sviig,
Smart viser dine tænder,
Smart er du lysens engel Hig
For dem dig ikke kiender,
Du skrekker os med nød,
Synd, helvede og død,
Smart er du faur og flin,
Og skenker sådest viin
Af verdens lyst og glæde.

133

4, 4: *plat*] fuldstændig. — 4, 6: *kram*] hvad man drager rundt med og falbyder (ordet i ældre tid fallesken). — 6, 3: *raad*] plac. — 7, 3: 2. Kor, 11, 14.

8. Men GUD ved ordets klare glands
Oplyser vore sind,
At du vort arme sind og sands
Ey mere skal forblinde,
Guds ord vi har dertil,
Som vi og følge vil,
At lyses til et sted
Hvor du os skal i fred
Til evig tid vel lade.

9. De fodspor af din løve-fod
Vi alt for mange kiender,
Vi veed saa vel dit bitre mod,
Hvor sledsk du dig end vender,
Din søde venskabs smil
Er dødens visse pil,
Du lover store ting,
Men giver dødens sting
Og evig helved-plager.

10. Vor JEsus over os nu staaer,
Og fred og frelse lyser,
Trots! at du rører os et haar,
Hvor heftig du end fnyser,
Thi JEsus ned har lagt
Al satans vold og magt,
prøv al den konst du veed,
Vor JEsus staaer dig ned,
Med al din list og vælde.

11. Tag med dig al din helved-svarn,
Og slaa til begge sider,
Med os er HÆrtens stærke arm,
Vor JEsus for os strider.

9, 9: *helved-plager*) *helveds-plager* *J2-.*

9, 1; 1. Pet. 5, 8. — 9, 3: *mod*] sind. — 10, 3: *trots!* *at*] ikke tale om, at. — 10, 5: *ned har lagt*] har nedlagt el. overvundet. — 11, 1: *svarn*] *svarn*.

Hand ændrer vores sind,
Og tager hueret ind,
Den del du stoler paa,
Vort hueret mørke vraa,
Oplyser hand med naade.

12. Er nogen tryg paa syndens vey,
Ham kand du overvinde,
Ham kand du gjøre lad og fey, 134
Ham tage fast og binde,
Hvo verden end har kier,
Maa falde for dit sverd,
Den doyne christen-flok,
Som ey vil stride nok,
Dem kand du let bestrikke.

13. Men hvo, der følger frisk og fri,
Som ordet ham ledsager,
Og altid ad den snevre stie
Fra verdens lyster drager,
I troen trofast staær,
Den falske lyst forsmaaer,
Og al sin agt har sat
Til himlen dag og nat,
Den skal du ey forføre.

14. O JEsu! som est kommen, at
Forstyrre satans rige,
Hielp, at vi aldrig dag og nat
Fra ordets veje vige,
Og gjør os alle frie
Fra satans tyrannie,
Vær hos os, hvor vi gaae,
Staa med os, naar vi staae,
Og lad os altid vinde.

14. 5: og} o. JF-8.

11, 6: tager ind] indtager, tager magten over. -- 11, 7-8: alt det (den del), hvorpå
du stoler, nemlig den mørke krog i vort hjerte. -- 12, 9: bestrikke] besmære. --
13, 2: ledsager] vejleder. — 14, 1-2: 1. Joh. 3, 8.

14. Paa alle Helgenes Dag.

Nr. 70.

Helligste JEsu, reenheds kilde,
Som ey christul kand nær afhilde,
Du helligedens perle-skat,
Da al den glands hos Cherubiner
Og hellighed hos Seraphiner
Er mod dit lys kun som en nat,
Et forskrift er du mig,
Ach dan mig efter dig,
Du mit alting,
JEsu! o nu!
Bøg sind og hu,
At jeg maa vorde reen som du.

135

2. O stille JEsu! som din ville
Imod din Fader altid stille
Og indtil døden lydig var,
Saa hielp at jeg i ligemaade
Din ville altid lader raade,
At dannes til dit seres kar,
Giv mig dit eget sind,
At vandre ud og ind
Stille, stille,
JEsu! o nu!
Bøg sind og hu,
At gaae saa stille frem som du.

3. Aarvaagne JEsu! muntert herte
I største møyse, kamp og smerte

Nr. 70. Jl-7. 1, 2: ep; et Jl. 1, 4: da al den glands] all den glands Jl. 1, 5: og helligheid] hellighed Jl. 1, 8: ach dan mig] ach drømme mig Jl. 2, 1: ville] vilde Jl. 4-5. 2, 5: ville] vilde Jl. 4-5. 3, 2: i største møyse] i din største møyse Jl.

Nr. 70. Oversetelse. Helligster JEsu, heil'gungs-quelle, hollandsk af J. van Loosten, oversat til tysk af B. Crassolinus (G. Arnold?), Schr. s. 258. — 1. 4-5: Cherubiner, Seraphiner, keruber, serafær, se til nr. 56, 2, 1-2. — 1, 7: et forskrift! 1. Pet. 2, 21, hvor det ord, der oversættes ved forbillede (eksompen), egentlig betyder forskrift (tl. at skrive efter), — 2, 1: som (ligesom) får sin fortsættelse i 1. 4: maa (lededes), — 2, 6; Rom. 9, 21; 2. Tim. 2, 20. — 3, 1: munteri] virksomt, fyrig..

13*